خبر

«جدایی نادر از سیمین» در فهرست ۱۰ فیلم برتر سینما در دهه اخیر

● **گروه هنر:** منتقدان نشریه لس‌آنجلس‌تایمز فیلم «جدایی نادر از سیمین» را در فهرست منتخب خود از ۱۰ فیلم برتر سینمای جهان در یک دهه گذشته قرار دادند. «جاستین چانگ» و «کنت توران»، دو منتقد سینمایی نشریه لس‌آنجلس‌تایمز، در فهرست خود از ۱۰ فیلم برتر یک دهه اخیر سینمای جهان فیلم «عشق»، ساخته «میشائیل هانکه» را در جایگاه نخست قرار دادند و فیلم «بروکلین» از «جان کراولی» و «دریای عمیق آبی» به کارگردانی «ترنس دیویس» نیز به ترتیب رتبه دوم و سوم فهرست را به خود اختصاص داده‌اند. در رتبه‌های بعدی نیز انیمیشن «Inside Out»، مستند «من سیاه تو نیستم» به کارگردانی «رائول پک»، «لیدی برد» از «گرتا گرویگ»، «مکس دیوانه: جاده خشم» به کارگردانی «جورج میلر»، فیلم برنده اسکار «مهتاب» ساخته «بری جنکینز»، فیلم کره‌ای «شعر» ساخته «لی چانگ دونگ» و فیلم «جدایی...» به کارگردانی اصغر فرهادی قرار گرفته‌اند. منتقدان لس‌آنجلس‌تایمز درباره فیلم «جدایی...» نوشته‌اند: «فیلمی که اصغر فرهادی در سال ۲۰۱۱ ساخت، داستانی است درگیرکننده درباره خانواده و اجتماعی که به مرور از هم جدا می‌شوند و گرهی که به‌شکلی ویرانگر، در بطن یک درام داستانی و کارآگاهی، گشوده می‌شود: به پیچیدگی و تعلیق فیلم‌های هیچکاک، به همدلی‌برانگیزی و چندلایه‌بودن فیلم‌های ژان رنوار (کارگردان فرانسوی)، همراه با هوش و زیرکی موشکافانه‌ای که مختص فرهادی است و در همه فیلم‌هایش دیده می‌شود». ساخته فرهادی امسال در لیست فیلم‌های منتخب مجله «رولینگ استون»، «ایندی‌وایر»، «پلی‌لیست»، «بی‌بی‌سی»، «اینسایدر»، «راجر ایبرت»، Cine، World of Reel و City Pages World نیز حضور داشت و همچنین در میان چهل فیلم منتخب دهه اخیر «مایک لاسال» (منتقد آمریکایی نشریه سان‌فرانسیسکو کرونیکل) نیز دیده می‌شود.

ابراهیم داروغه‌زاده، دبیر جشنواره فیلم فجر:

۱۵ دی‌ماه فهرست نهایی بخش سودای سیمرغ اعلام می‌شود

گروه هنر: ابراهیم داروغه‌زاده، دبیر سی‌وهشتمین جشنواره فیلم فجر درباره آثار «سودای سیمرغ»، «بلیت» و «سینمای رسانه» اعلام کرد: «اسامی فیلم‌های بخش سودای سیمرغ ۱۵ دی‌ماه اعلام می‌شود و برای قیمت بلیت سینماهای جشنواره نیز تمهیداتی درنظر گرفته شده است». به گزارش روابط عمومی جشنواره فیلم فجر، ابراهیم داروغه‌زاده گفت: «ما سعی می‌کنیم قیمت بلیت سینماهای جشنواره از قیمت بلیت سینماها در اکران امسال بیشتر نباشد و تلاش می‌کنیم در سینماهای جنوب شهر تهران از آن قیمت کمتر باشد». او که صبح روز گذشته ۱۱دی‌ماه در یک برنامه تلویزیونی شبکه پنجم سیما حضور داشت، عنوان کرد: «۱۵ دی‌ماه فهرست نهایی بخش سودای سیمرغ پس از پایان جلسات هیئت انتخاب جمع‌بندی و اعلام خواهد شد». او درباره حاشیه‌های پیش‌آمده برای برخی فیلم‌های بخش «نگاه نو» جشنواره نیز بیان کرد: «شرایط پذیرفته‌شدن یا عدم پذیرش فیلم‌های اول فیلم‌سازان بر اساس قوانین سازمان سینمایی و آیین‌نامه جشنواره فیلم فجر صورت می‌گیرد و بارها پیش آمده که فیلم‌ها به دلیل نداشتن پروانه ساخت سینمایی از حضور در جشنواره محروم شده‌اند. امسال هم فیلم‌های پذیرفته‌شده در بخش «نگاه نو»، اولین فیلم‌های سازندگان‌شان بوده که دارای پروانه ساخت سینمایی بوده‌اند. بحث حضور فیلم اول در جشنواره فیلم فجر، متأثر از قوانین سازمان سینمایی است. در سازمان سینمایی و در خانه سینما هنوز بین فیلم ویدئویی و غیرسینمایی با فیلم سینمایی تفاوت قائل می‌شوند. فیلم‌ساز می‌تواند فیلم ویدئویی با پروانه ساخت ویدئویی بسازد اما وقتی فیلم با پروانه ساخت سینمایی می‌سازد، این فیلم اولین فیلم سینمایی او محسوب می‌شود. اینجا هم بر اساس اینکه فیلم ارائه‌شده به بخش«نگاه نو» دارای پروانه ساخت سینمایی باشد، در جشنواره شرکت می‌کند. چند مورد در فهرست اعلام‌شده در بخش نگاه نو، پیش‌تر فیلم ویدئویی با پروانه ساخت غیرسینمایی ساخته بودند و جالب آنکه برخی از فیلم‌های پیشین این عزیزان به دلیل نداشتن پروانه ساخت سینمایی در جشنواره پذیرفته نشده بود. ما نمی‌توانیم فیلمی را که پروانه ساخت ویدئویی دارد، انتخاب کنیم و استاندارد دوگانه در این زمینه وجود ندارد». داروغه‌زاده درباره محل سینمای رسانه‌ها در این دوره جشنواره و زمان اعلام گزینه نهایی میزبانی از اهالی رسانه و علت انجام نظرسنجی در این زمینه توضیح داد: «در سال‌های گذشته، تصور ما بر این بود که پردیس ملت از جوانب مختلف از استانداردهای لازم برخوردار است و همه اهالی رسانه و فیلم‌سازان از برپایی جشنواره در این پردیس راضی هستند، اما پس از اینکه با مطالبات گروهی از اهالی رسانه روبه‌رو شدیم، درصدد برآمدیم تا ببینیم چه حجمی از اهالی رسانه خواهان بازگشت سینمای رسانه‌ها به برج میلاد هستند و به این دلیل، نظرسنجی را به فرم ثبت‌نام اهالی رسانه اضافه کردیم. روند کار هم به این شکل است که یکی از دو گزینه پردیس ملت و برج میلاد که از سوی «واجدین شرایط دریافت کارت سینمای رسانه» انتخاب شده باشد، به عنوان «سینمای رسانه‌ها» معرفی خواهد شد». او تصریح کرد: «البته باید به این نکته مهم توجه داشت که نظر همه ذی‌نفعان جشنواره برای ما اهمیت دارد و یک بخش مهم از ذی‌نفعان، خود فیلم‌سازان هستند که توقع دارند فیلمشان در یک سالن استاندارد از نظر صدا و تصویر به نمایش دربیاید. همه می‌دانیم که سالن اصلی برج میلاد، سالن مناسب همایش‌هاست و اگر این سالن برای میزبانی از اهالی رسانه رأی بیشتری داشته باشد، حتما باید به «دی‌سینما» مجهز شود و مذاکراتی انجام شده تا در صورت انتخاب این سالن از سوی اهالی رسانه، اصلاحات لازم انجام شود». ابراهیم داروغه‌زاده درباره ساخت سیمرغ بلورین در داخل کشور در دوره سی‌وهشتم هم گفت: «در سال‌های قبل کریستال یکپارچه وارد کشور می‌شد و در مرحله بعد، حک سیمرغ و آماده‌شدن نهایی آن در داخل کشور صورت می‌گرفت اما امسال این کار به طور کامل توسط متخصصان ایرانی انجام می‌شود. در واقع سال گذشته مذاکرات اولیه را انجام دادیم تا قالب طراحی شود و صنعتگران داخلی امسال این کار را انجام دادند».

اعلام زمان تشییع پیکر «شهلا ریاحی»

گروه هنر: پیکر مرحوم شهلا ریاحی، بازیگر قدیمی روز یکشنبه ۱۵ دی‌ماه تشییع می‌شود. عباس عظیمی، مدیرعامل مؤسسه هنرمندان پیش‌کسوت، به ایسنا گفت: «مراسم تشییع این هنرمند ساعت ۱۰ صبح روز یکشنبه ۱۵ دی‌ماه از مقابل تالار وحدت به سمت قطعه هنرمندان بهشت زهرا(س) برگزار خواهد شد». او همچنین افزود: «این هنرمند در کنار همسرش اسماعیل ریاحی به خاک سپرده می‌شود». به گفته عظیمی، مراسم ترحیم شهلا ریاحی، روز پنجشنبه ۱۹ دی‌ماه از ساعت ۱۸ تا ۱۹:۳۰ در مسجد جامع شهرک غرب برگزار می‌شود. ریاحی بازیگر قدیمی سینما و تلویزیون متولد سال ۱۳۰۵ بود که شامگاه ۱۰ دی‌ماه در۹۳ سالگی درگذشت. او طبق گفته پسرش، از حدود ۱۰ ماه قبل قادر به صحبت‌کردن و غذاخوردن نبود و مدت‌ها بود که کسی از اطرافیانش را نیز نمی‌شناخت. شهلا ریاحی با نام اصلی قدرت‌الزمان وفادوست بهمن ۱۳۰۵ در تهران متولد شد. او با ساخت فیلم «مرجان»، لقب نخستین

زن سینمای ایران را گرفت. «مرجان» فیلمی به کارگردانی شهلا ریاحی با نویسندگی منوچهر کی‌مرام محصول سال ۱۳۳۵ است. او تحصیلات خود را تا سیکل ادامه داد و در ۱۷سالگی، بنا به خواست و راهنمایی همسرش اسماعیل ریاحی که خود از شیفتگان تئاتر بود، به صحنه «تئاتر تهران» راه یافت و برای اولین‌بار معزالدیوان فکری در نمایش‌نامه‌ای به نام «سیاست هارون‌الرشید» نقش اول دختر نمایش را به او داد. او با کار سوم و چهارم در دنیای محدود تئاتر آن زمان به عنوان بازیگری محبوب و سرشناس مورد توجه قرار گرفت. زنده‌یاد شهلا ریاحی، سینمای حرفه‌ای را نیز در سال ۱۳۳۰ با فیلم «خواب‌های طلایی» به کارگردانی معزالدیوان فکری تجربه کرد. ریاحی سال ۱۳۳۵ فیلم «مرجان» را کارگردانی کرد و به این ترتیب نام اولین زن کارگردان سینمای ایران را به خود اختصاص داد. او گوینده رادیو و تلویزیون و مجری برنامه‌های کودک نیز بود. همچنین فیلم‌های ایرانی و خارجی زیادی را دوبله کرد که می‌توان به فیلم‌های معروفی مانند دلیجان آتش و بربادرفته اشاره کرد. او همسر اسماعیل ریاحی، کارگردان فقید سینما و دارای دو فرزند (یک دختر و یک پسر) بود. ازجمله فیلم‌های این بازیگر می‌توان به «پرنده کوچک خوشبختی»، «پرستار شب»، «گل مریم»، «در مسیر تندباد»، «مرگ پلنگ»، «بچه‌های طلاق»، «دلشدگان» و... اشاره کرد. روحش شاد یادش گرامی.

تحلیل فیلم farewell ساخته لولو وانگ

اراده معطوف به فریب

تارا استادآقا: در فیلم «وداع» با یک مسئله اخلاقی-فلسفی جالب مواجهیم که ابعاد تازه‌ای از مفهوم فریب را در قالب یک ضرب‌المثل مرسوم چینی آشکار می‌کند. مادربزرگ دوست‌داشتنی یک خانواده چینی سه ماه با مرگ فاصله دارد و این در حالی است که خانواده بر سر افشانکردن این حقیقت با هم، هم‌پیمان می‌شوند. آنها یک جشن عروسی واقعی ترتیب می‌دهند تا آخرین دیدار خانواده با نای نای، در وداعی باشکوه و به‌یادماندنی انجام شود. فیلم با تصویر عکسی کارت‌پستالی از یک دریاچه با گل‌هایی زیبا و کوهستانی سر به فلک کشیده آغاز می‌شود. کنایه‌ای از دروغی زیبا که می‌تواند امر واقع دهشتناکی را در پس خود نهان کرده باشد. فیلم با این شیوه منحصربه‌فرد در مواجهه با مرگ قریب‌الوقوع نای نای آغاز می‌شود و در ادامه تبدیل به شیوه و سبکی برای زیستن می‌شود. سبکی از زندگی که همچون معجزه، نتیجه‌ای مؤثر، زندگی‌بخش و کمیک دارد. زیبایی‌شناسی دروغ در فیلم «وداع» با نوعی فلسفه نیچه‌ای در باب هنر به نوعی تطهیر فیلمیک نزدیک می‌شود. هنر به زعم نیچه زندگی را با کشیدن پرده‌ای دروغ بین ما و زندگی‌ای که نمی‌توانیم تحملش کنیم، زیبا و قابل تحمل می‌کند. در پس اراده معطوف به فریب، نیت خیری نهفته است. گویی خانواده وانگ نیز با ترتیب‌دادن جشن عروسی هاو هاو سعی دارند پرده دروغین زیبایی بین حقیقت تلخ و تحمل‌ناشدنی مرگ نای نای و خودش ایجاد کنند تا از این طریق حقیقت امر واقع برای همه اعضای فامیل به ویژه نای نای قابل تحمل‌تر شود. آنچه در پس این اقدام، عملی انسانی-اخلاقی و قابل ستایش است، وحدت خانواده گرم و منسجم چینی است که قاب‌های تهی و الینه‌شده فیلم‌ساز از زندگی غربی را محو می‌کند و به حاشیه می‌راند. شکوه زندگی که در روحیه قدرتمند نای نای ریشه دوانده، تقریبا در هیچ کدام از شخصیت‌های فیلم وجود ندارد. شکوه و عظمتی که همانند سرمایه‌ای ابدی و نجات‌بخش در شخصیت‌پردازی نای نای ساخته و پرداخته شده است، در سکانس درخشان ورزش مادربزرگ و بیلی در هوای آزاد نمودی ویژه و بکر می‌یابد. پیچ‌های غافلگیرکننده و سوسپانس روایت در فیلم «وداع»، اغلب با برملاکردن دروغ و افشای حقیقت شکل می‌گیرد. نگاه کنید به درگیری‌های درونی و بیرونی افراد خانواده بر سر مطلع‌کردن نای نای از امر واقع سرنوشتش. جلسه‌های چندنفره‌ای که گاه و بیگاه بین اعضای خانواده شکل می‌گیرد و گاف‌هایی که گاهی اوقات از طرف هاو هاو و بیلی داده می‌شود، منجر به ایجاد حدس و گمان‌هایی در مخاطب می‌شود. آیا نای نای با داشتن سابقه عکس‌العمل مشابه در پنهان‌کردن بیماری همسرش و بر ملاکردن آن در واپسین لحظات، نمی‌تواند به رفتارهای تناقض‌آمیز افراد خانواده شک کند؟ شاید او تمام ماجرا را می‌داند و به روی خودش نمی‌آورد؟ شاید او تنها شخصیت واقع‌بین فیلم است که در تلاش است امر واقع سرنوشت خود و نگرانی‌های خانواده را به تنهایی تحمل کند و سرانجام یک روز از دانستن راز مگوی خانواده خبر دهد؟ اما با وجود تمایل مخاطب برای یافتن سؤالات ذهنی‌اش با پایانی بسته، فیلم‌ساز یک پایان باز را پیشنهاد می‌کند. به این ترتیب با یک مفهوم خارج از قاب مواجهیم؛ مفهومی ماورایی و معنوی که در بستار یک زندگی واقعی به نتیجه‌ای پراگماتیستی نائل می‌شود. گره‌افکنی پایانی فیلم، برگ سبز برنده‌ای است که وداع را تبدیل به تولدی دوباره و فیلمی در ستایش زندگی می‌کند. فیلم مستند جالبی که نای نای واقعی را نمایش می‌دهد در حالی که نمایش کمیکی از ورزش‌های صبحگاهی‌اش را با شور و هیجان ارائه می‌دهد. او شش سال پس از تشخیص بیماری‌اش هنوز زنده و پابرجاست و در فیلم‌های خانگی به گرمی می‌خندد. او آن‌قدر سرزنده و آرام است که حتی اگر مرگش هم فرا رسد دیگر کسی باور نمی‌کند و این معجزه اراده معطوف به فریبی است که نیت خیری را در خود نهان دارد... در فیلم «وداع» که فیلمی اتوبیوگرافی بر اساس زندگی فیلم‌ساز است، فارغ از وجوه مثبت محتوایی-تکنیکال، با یک فریب آشکار دیگر مواجهیم. بیلی همچون شخصیت واقعی لولو وانگ، یک چینی-آمریکایی است که به آمریکا آمده تا پیشرفت کند و برخلاف فیلم‌ساز، شخصیتی ناموفق است. بیلی نه توانسته است کمک‌هزینه تحصیلی گوگنهایم را تصاحب کند، نه می‌تواند خانه‌اش را حفظ کند و هزینه‌هایش را بپردازد و نه می‌تواند به خوبی پیانو بنوازد. او شخصیتی درون‌گراست که هنوز هم تحت سلطه و تربیت مادربزرگ همه‌فن‌حریفش است. بحث‌های مطرح‌شده در فیلم که به تقابل دو فرهنگ آمریکایی و شرقی می‌پردازد، ناخودآگاه فرهنگ شرق را غالب بر فرهنگ آمریکایی جلوه می‌دهد و به عناوین مختلف تمرکز اصلی را از آن خود می‌کند. هر جا با اجرای آداب و رسوم خانوادگی چینی مواجهیم، زندگی و سرشاری آن هجوم می‌آورد و بر خط اصلی پیرنگ پررنگ‌تر می‌شود. صحنه‌هایی که باعث می‌شود نمایش خانوادگی تصنعی، شکل واقعی‌تری پیدا کند. نگاه کنید به سکانس‌های کمیک قبرستان و جشن عروسی وقتی همه گرد میزی دوار در حال خواندن و اجرای یک رسم خانوادگی قدیمی هستند. میزانسنی رئالیستی برآمده از واقعیت درونی زندگی مستند نای نای که همچنان که کارکردی واقع‌گرا دارد، غلبه فرهنگ شرقی را برجسته می‌کند. سؤال محوری این خرده پیرنگ اینجا مطرح می‌شود. لولو وانگ اگر فرهنگ شرق را کارآمدتر و مؤثر می‌داند، خود چگونه توانسته است در آمریکا پیشرفت کند و فیلمی بسازد که درخور توجه و شایستگی است؟ مسئله دروغ به شکل یک تناقض و حفره بزرگ در فیلم مطرح می‌شود. فیلم‌ساز دروغی می‌گوید که برخلاف دروغ شیرین فیلمش، چندان دلنشین و قابل قبول جلوه نمی‌کند.

زیر درختان زیتون

اعطای گواهینامه درجه یک هنری به اصغر شاهوردی

● **گروه هنر:** دبیر شورای ارزشیابی هنرمندان، نویسندگان و شاعران کشور، از اعطای گواهینامه درجه یک هنری به علی‌اصغر شاهوردی، صدابردار پیش‌کسوت سینما خبر داد. به گزارش روابط عمومی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدمحمد طباطبایی‌حسینی، دبیر شورای ارزشیابی هنرمندان، نویسندگان و شاعران کشور و نماینده وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با حضور در منزل علی‌اصغر شاهوردی، گواهینامه درجه یک هنری این صدابردار پیش‌کسوت را به او اعطا کرد. او در این دیدار با اشاره به سابقه کاری شاهوردی اظهار کرد: «آقای شاهوردی نه فقط برای هم‌نسلی‌های خودشان که برای نسل جدید سینما هم به عنوان یک سینماگر شریف و متعهد شناخته شده هستند و درواقع گواهینامه درجه یک هنری از نام هنرمندان بزرگواری مانند ایشان اعتبار می‌گیرد. جای خوشحالی دارد که آقای شاهوردی را در شرایط جسمی و روحی بهتر می‌بینیم و این مهم علاوه بر لطف خداوند مرهون توجه خانواده، به‌ویژه همسر ایشان است». در زمان این دیدار داریوش مهرجویی، کارگردانی که بیشترین سابقه همکاری علی‌اصغر شاهوردی با اوست، در تماسی تلفنی جویای احوال او شد. اصغر شاهوردی سال ۱۳۸۶ هنگام بازگشت از لوکیشن فیلم «چراغی در مه» از شمال دچار حادثه رانندگی و آسیب مغزی جدی شد که مشکلات او پس از ۱۲سال همچنان ادامه دارد.

عنصر اصلی در روایت تسلسل حوادث و اصل علیت است

● **گروه هنر:** مجید برزگر روز گذشته در نشست تخصصی روایت فیلم کوتاه در شصت‌وچهارمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان گفت که وجه مشترک روایت‌ها، سازماندهی خطی رویدادها و مبنای روایت‌ها اتصال پی‌درپی و ظاهرشدن داستان در آنهاست. صبح چهارشنبه، ۱۱ دی، در سومین روز جشنواره آسوریک، نشست تخصصی روایت در فیلم کوتاه با حضور مجید برزگر در سینما اشراق زاهدان برگزار شد. برزگر ضمن مطرح‌کردن تعاریف متعدد از روایت، گفت: «برخی از تعاریف، روایت‌ها را سازه‌های تحلیلی می‌دانند که تعدادی از کنش‌ها و وقایع مربوط به گذشته یا حال را که در شرایط دیگر گسسته و نامربوط تلقی می‌شوند به این کلیت منسجم و مرتبط پیوند می‌دهند. این کلیت ارتباطی به هر یک از عناصر داستان معنا می‌بخشد، آن را تبیین می‌کند و در همان حال از سوی آنها شکل می‌گیرد». او افزود: «در دیدگاه ساختارگراها، روایت، بازنمایی جهان به واسطه زبان کلام یا تصویر است که در مرکز آن یک یا چند شخصیت درون زمان و مکان مشخص قرار می‌گیرند. از دیدگاه پساساختارگراها، روایت‌ها به جهان اطراف انسان‌ها نظم می‌بخشند. این دو تعریف متفاوت درباره روایت از ساختارگراها و پساساختارگراهاست». برزگر عنوان کرد: «در حقیقت وجه مشترک روایت‌ها سازماندهی خطی رویدادهاست. مبنای روایت‌ها اتصال پی‌درپی و ظاهرشدن داستان در آنهاست. به بیان دیگر، روایت دارای یک آغاز، مجموعه‌ای از کنش‌های مداخله‌کننده و به دنبال آن یک پایان است». برزگر در ادامه این نشست تخصصی بیان کرد: «ویژگی‌های بنیادین روایت در کنار سازه‌هایی مانند شخصیت، درون‌مایه، نظم روایی، صحنه‌پردازی، فضا، زبان، سبک، تکنیک و... به روایت‌ها هویت می‌بخشند. عنصر اصلی در روایت‌ها تسلسل حوادث و اصل علیت است. به این معنی که رویدادهای داستانی به واسطه رابطه علی و معلولی از پی هم می‌آیند و به یکدیگر اتصال پیدا می‌کنند». شصت‌وچهارمین جشنواره منطقه‌ای سینمای جوان، «آسوریک»، تا ۱۲ دی‌ماه سال ۱۳۹۸ در استان سیستان‌وبلوچستان، شهر زاهدان برپا خواهد بود.

«شاخه‌های بی‌قرار» در گالری مژده

● **گروه هنر:** گالری مژده تازه‌ترین مجموعه نقاشی‌های رضا بیگناه، هنرمند مقیم کانادا، را عصر جمعه، ۱۳ دی، به نمایش می‌گذارد. «شاخه‌های بی‌قرار» عنوان این سری است که در آن نگاه دقیق یک نقاش به دنیای پیرامون، محیط زیست و حیات روایت می‌شود. رضا بیگناه، هنرمندی است که در کارنامه کاری خود کارگردانی نمایش، تصویرسازی کتاب کودک و نقاشی دارد. بیگناه، درخت را مرکز ثقل محتوایی این دوره خواند و گفت تلاش کرده است از زاویه دیگری به درختان، جنگل و نقش آنها در زندگی انسان بپردازد. مجموعه «شاخه‌های بی‌قرار» ۲۱ کار است که به صورت آکریلیک روی بوم اجرا شده و اندازه آثار از یک متر تا یک‌ونیم متر را شامل می‌شود. علاقه‌مندان به بازدید از نمایشگاه «شاخه‌های بی‌قرار» از ۱۳ تا ۲۰ دی همه‌روزه به جز شنبه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۰ می‌توانند به گالری مژده واقع در سعادت‌آباد، خیابان علامه طباطبایی شمالی، کوچه هجدهم شرقی، پلاک ۲۷ مراجعه کنند.